

Himmat Hizmetsiz Olmaz Yürek Durulmaz

– Yazan Adam · 14 Mart 2012

Suskun

sancıları hasretmeliyim

Sinemi burkan,

ruhuma hicran yaşatan

ah u zarı kal etmeliyim

Hatalarımın

farkına varıp, tevbe istiğfar

etmeliyim, nefsimi siğaya çekleliyim

Yaşadığım

ne kadar sancım varsa,

yanlışlarımdan nüksettiği yakinen bilmeliyim

Bir ümit

içinde, şevkin sahnesinde

Derd-i gamıyla halleştiğim

kim varsa ve hangi vakitteyse

Ayalım

ve hatta refikim olsada, nefsim

için sakın çıkar bir yol addetme

Sefilliğin ,

muhtaçlığın, acizliğin şehrine

malik olmadan çileden hakkıyla söz etme

Bir zaman

gelecek en yakın irkilecek

Kaynana,

gelin çıkmazı ruhun ve

kalbin şirazesinde hissedilecek

Baba ve ođul
karşı karşıya gelecek, hissiyat
sahibi ana gözyaşlarını silemeyecek

Rakip nefsendir,
hendikalp kendi içindedir, izan
ve iraden çeresizdir evet, zafiyet gösterecek

Her kime
güvenirsen, çekince koy

Kul
nefsiyle hesap içinde
bahşedilen lütüftur kimseye olma kul

Umut şevke ducardır,
surur nasiple anlam bulur,
saadet ancak hak ile makbuldur

Muvazene
kaybolursa, sineyi boran vurur,
işte o vakit sol yanın sancıyla arkadaş olur

Neden ikaz
ilk adımdır sual et

Aklına
sahip kaç kişi vardır,
hesabın lahzasında ki hanif nazardır

Kalbinden
ve ruhundan ilham olan, belanın
vecdine kanan, ecre sadık vicdandır

Gücün yetmeyince,
takat sessizce terkendince,
gözler fere hasret nezaretse kim adanır

Bir üşüten

zaman vardır, ne hicrandır

En yakınların
tahkir etmesi hangi
kitabın adabında ki vakiadır

Nefes
ne kuvvete ve ne de asiliğe
atfedilen bir furkandır,
ancak ibret için bir aşk-ısırdır

Aşk,
halin deminde ki vicdandır,
ruhun en tabi ilacıdır,
hakikatin kapısını açan ilhamdır

Gözyaşı
ziyarete geldi, ne ülfetli ibretti

Demek ki
yalnızlık kimi zaman
en tabii olan farktı, yaşanacaktı

Melülleşen
ne varsa vaktini bekleyen fırkattı,
umut her bakımdan adanan izandır

Müstecaba
malik kılan kim vardır, kimsesizlerin
kimsesi olmak aşk-ı inşirah ve irfandı

Mustafa CİLASUN